

31.8.48, יום ג'

בבוקר יצאתי לחיפה לבקר את הצי הצעיר שלנו: 3 ספינות מוטור וארבע אניות קרב. כוח האדם עוכה רושם לא רע, אבל הציוד חסר. אין אף חוחח ימי, מעט התותחים היבשתיים לא כולם מותאמים, אין אקסא הגנה אנטי אווירית, אין קציני חוחחנים, מלבד אחד. בכטיבה עם מפקדי הצי עוררו 3 בעיות: 1) ב"מוסד" עובדים חייבי גיוס, מקבלים 31 לא"י לחודש, נוסף על החזקה, נוסעים לאירופה. כל זה מכניס דימורליזציה, וגורם לעריקות. יש לחייל כל העובדים ולהפוך המוסד לסניף חיל היס. הבטחתי לברר זאת עם "המוסד".

2) תוחחים. לכל אניה מלחמה 2 תוחחים 75 מ"מ או 65; בט"ה 3 תוחחים 75 ו-12 אנטי אוויריים של 20 מ"מ. לכל אניה קצין חוחחנים מוסחה. 3) דרוג בצי. הם פציעים ודרגות אלה: מלח, מלח דרסון, רב מלח, סמל, רב סמל; סגן חובל, חובל, חובל ראסון, רב חובל; קברניט, רב קברניט - זה יחאים לאלוף בצבא.

חזר פול שולמן - השיג מספר מוסחים - מדריכים וקציני צי. יבואו במסך שבועים.

חזרתי למנות ערב הביחה.

- בערב בא אזלי נ. ברנשטיין מנ.י. שימש קצין "חבונה" באמריקא. בא להדריך

החבונה שלנו. שוחף לפייברג בידידי ההגנה. יענה פה כשמונה ימים.

מציע מינוי מנהל ראשי לכל ענפי המודיעין - בחנאי שהמנהל עצמו לא יהיה שייך לשום

ענף. הוא ירכז ויחאס כל הענפים.

1.9.48, יום ד'

בא אזלי הבוקר שאול. עוררתי שאלת עובדי המוסד. הוא מודה שלא תתכן אפליה בחנאי הטרות, אבל נראה לו שהמוסד צריך להיות עצמאי. חלקתי על דעתו. חיל-ים אצלנו חייב לסמל בעליה, יש לדאוג לפיקוד מיוחד ולאבסורנומיה ידוע לחטיבת העליה בצי.